

เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้
(4 MAT) กับการจัดการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ของฟูเนอร์ (Furner)

A Comparison of Creative Writing Achievement Between Cycle Technique
Learning (4 MAT) Approach and Furner Creative Learning Approach in Subject
Area of Thai Language of Prathomsuksa 6 Students

ถนอมศิลป์ บุญพิมพ์¹ ผศ.ดร.ทัศนาศรี² และ ดร.สุเทพ ทองประดิษฐ์³

Thanomsil Boonpim¹, Asst. Prof. Dr. Tatsana Prasantree² and Dr. Suthep Tongpradista³

¹ นักศึกษาปริญญาโท สาขาหลักสูตรและนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

² ค.ด. (ภาวะผู้นำทางการบริหารการศึกษา) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

³ Ph.D. (Educational Administration) คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มที่ได้รับการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ และเรียนรู้แบบเชิงสร้างสรรค์ของฟูเนอร์ และ 2) ศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ และเรียนรู้แบบเชิงสร้างสรรค์ของฟูเนอร์ ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 ในสังกัด กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายขยายโอกาสท่าอุเทน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ทั้งหมด 7 โรงเรียน จำนวน 9 ห้อง รวมทั้งหมด 216 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนบ้านห้วยพระ อำเภوتاอุเทน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 จำนวน 41 คน จาก 2 ห้อง ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง แล้วสุ่มอย่างง่ายโดยการจับสลากเพื่อสุ่มห้องสำหรับใช้ทดลองเป็นกลุ่มทดลองที่ 1 จำนวน 20 คน จัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ และกลุ่มทดลองที่ 2 จำนวน 21 คน จัดการเรียนรู้แบบเชิงสร้างสรรค์ของฟูเนอร์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ เป็นแบบทดสอบอัตนัยเพื่อวัดทักษะความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาและการเขียนเรื่อง จำนวน 6 ข้อ 80 คะแนน มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.45 ถึง 0.55 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.84 และแบบวัดความพึงพอใจ จำนวน 15 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.36 ถึง 0.68 และ 0.34 ถึง 0.61 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.85 และ 0.79 ตามลำดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมติฐานโดยใช้ t-test (Independent Samples) ผลการวิจัย พบว่า 1) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนรู้แบบเชิงสร้างสรรค์ของฟูเนอร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ และที่เรียนรู้แบบเชิงสร้างสรรค์ของฟูเนอร์ ต่างมีความพึงพอใจต่อวิธีการสอนที่ได้รับอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ : การเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ / การเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ของฟูเนอร์ / การเขียนเชิงสร้างสรรค์

ABSTRACT

The purpose of the research were to : 1) Compare learning achievement between two groups of students who learned with Cycle Technique Learning Approach and Furner Creative Learning Approach and 2) Study the satisfaction towards learning by using Cycle Technique Learning Approach and Furner Creative Learning Approach. The sample consisted of 41 students of Prathomsuksa 6, Banhuaipra school under Nakhon Phanom Primary

Educational Service area Office 2, the 1st semester, academic year 2011, selected by the purposive sampling technique, defined as 20 students for the using Cycle Technique Learning Approach was the first experiment group and 21 students for the Furner Creative Learning Approach was the second experiment group. The 4 types of instrument used in the research were; 1) Cycle Technique Learning Approach, 2) Furner Creative Learning Approach, 3) The instruments for collecting data were the learning achievement of Thai Language test capabilities entitled "Creative Writing Achievement Tests" with the discrimination power between 0.45-0.55 and the total reliability of 0.84. and, 4) 15-item, 5 rating scale of the satisfaction's test towards Thai Language learning towards Cycle Technique Learning Approach and Furner Creative Learning Approach with item discrimination between 0.36-0.68 and 0.34-0.61 respectively, the α - Coefficient were at 0.85 and 0.79 respectively. Statistics used to analyze data were means, percentage, standard deviation and learning effectiveness index which employed for hypothesis testing. The results were as follows: 1) The achievement on "Writing Achievement" for Prathomsuksa 6 students learned with Cycle Technique Learning Approach and Furner Creative Learning Approach was different. The students who learning with Cycle Technique Learning Approach had higher achievement than the students who learn with Furner Creative Learning Approach with the statistical significance level of .05. 2) The satisfaction towards learning activity entitled "Writing Achievement" for Prathomsuksa 6 students by using Cycle Technique Learning Approach and Furner Creative Learning Approach were at the high level.

Keywords : Cycle Technique Learning Approach / Furner Creative Learning Approach / Creative Writing

บทนำ

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรม อันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนาการกระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัยและสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษ ด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

กลุ่มสาระเรียนรู้ภาษาไทยเป็นสาระหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาบุคคล ที่จัดอยู่ในกลุ่มทักษะที่นักเรียนจะต้องได้ รับความรู้ด้านหลักภาษาไทยและฝึกฝนการใช้ภาษาไทยอย่างต่อเนื่อง โดยผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ทำให้เกิดความเจริญงอกงามทางด้านภาษา ด้วยกลวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้

นักเรียนมีประสบการณ์ในหลายๆ ด้าน (สุรีพร เอี่ยมประโคน. 2551 : 1)

การเขียนเป็นทักษะที่สำคัญ เนื่องจากการเขียนเป็นการสื่อความคิดของมนุษย์จากผู้ส่งถ่ายทอดไป ยังผู้รับเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันและก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการสื่อสาร การถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นภาษาเขียนได้อย่างสร้างสรรค์ เป็นสิ่งที่พัฒนาได้ โดยครูต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เขียนอย่างอิสระหรือให้อิสระภาพในการแสดงความคิดเห็น ครูทุกคนสามารถ ที่จะกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ได้ด้วยการเปิดโอกาส ให้นักเรียนได้แสดงออกทางด้านพฤติกรรม และแสดงความคิดเห็นโดยเสรี จุดหมายปลายทางที่จะช่วยให้นักเรียนได้เขียนอย่างอิสระคือเรื่อง ที่เขียนต้องเหมาะสมกับวัยของเด็ก (สุทธิลักษณ์ อ่วมสถิตย์. 2549 : 1-2) โดยเฉพาะความคิดสร้างสรรค์นั้นถือว่าเป็นสิ่งสำคัญเป็นเครื่องมือช่วยในการคิดสิ่งใหม่ๆ ดังความคิดของกิลฟอร์ด (Guilford. 1959 : 3) ที่ว่าความคิดสร้างสรรค์เป็นความคิดอเนกนัย คือเป็นความคิดหลายทิศทาง หลายแง่ หลายมุม คิดได้กว้างไกล นำไปสู่การคิดและประดิษฐ์สิ่งใหม่ ซึ่งลักษณะความคิดสร้างสรรค์ประกอบด้วย ความคิดริเริ่ม (Originality) ความคิดคล่องแคล่ว (Fluency) ความคิดยืดหยุ่น (Flexibility) และความคิดละเอียดลออ

(Elaboration) จะเห็นได้ว่า ในการฝึกเขียนนั้นจำเป็นอย่างไรที่จะต้องฝึกฝนทักษะการคิดควบคู่กันไปด้วย โดยเฉพาะความคิดสร้างสรรค์ (อภิสิทธิ์ สิริรัตนจิตต์. 2549 : 3) ซึ่งความคิดสร้างสรรค์สามารถที่จะส่งเสริมให้พัฒนาขึ้น ได้ถ้าได้รับการเอาใจใส่ตั้งแต่ในวัยเด็กโดยเฉพาะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในช่วงอายุ 10-11 ปี วัยนี้เป็นช่วงวัยเด็กตอนปลายที่กำลังจะก้าวเข้าสู่วัยรุ่นนอยากลองมีจินตนาการ มีความคิดริเริ่มสามารถแสดงความคิดสร้างสรรค์ โดยสื่อความคิดออกมาเป็นการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ได้ดี (ภัทรา สุวรรณบัตร. 2551 : 67-68)

ปัจจุบันการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย ครูผู้สอนยังคงเน้นและยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง เน้นความจำ ยึดความถูกต้องของรูปแบบการเขียนและกฎเกณฑ์ทางภาษามากกว่า เน้นความคิดสร้างสรรค์ ขาดการกระตุ้น จูงใจ พัฒนา และส่งเสริมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียน ทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกว่า เป็นเรื่องยากที่จะเขียน เกิดความลำบากใจในการเขียนขาดความคิดริเริ่ม ไม่สนุกและไม่ชอบการเขียน ดังนั้นในการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์ ครูจึงมีหน้าที่หาเทคนิค วิธีการในการจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความรู้สึกนึกคิดจินตนาการและอารมณ์ แล้วสามารถถ่ายทอดออกมาเป็นการเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้ (นิตยา กันทะเสน. 2548 : 2) การทำงานของสมองที่เกี่ยวกับอารมณ์ จะมีความสัมพันธ์กับความคิด ความจำและการเรียนรู้ของเรา และยังคงคำนึงว่าการทำให้ความจำและการเรียนรู้ที่ดีควรใช้สมองทั้งซีกซ้ายซึ่งเป็นเรื่องของการคิดอย่างมีเหตุผล และสมองซีกขวาเป็นเรื่องของความคิดสร้างสรรค์ จะได้ผลดีกว่าการใช้สมองข้างใดข้างหนึ่งเพียงด้านเดียว ดังนั้นในการพัฒนาให้บุคคลมีความสุข ความสำเร็จในชีวิตจำเป็นต้องพัฒนาสมองสองส่วนไปพร้อมๆ กันอย่างสมดุล (สุคนธ์ สินธพานนท์. 2551 : 184) และความสำเร็จของนักเรียนจะเกิดขึ้นเมื่อการรับรู้ทางอารมณ์เกิดขึ้นสูงสุด เพราะอารมณ์เป็นตัวขับเคลื่อนให้เกิดการเรียนรู้ นักเรียนเรียนรู้อย่างมีความสุขก็สามารถเชื่อมโยงไปสู่การแยกแยะต่อยอดความรู้ได้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2550 : 1-2)

ความสำคัญและปัญหาดังกล่าว การจัดการเรียนรู้ที่จะให้นักเรียนได้พัฒนาทั้งทางร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม โดยผ่านการเรียนรู้ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ผู้วิจัยได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ และการจัดการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ของฟูเนอร์ ช่วยฝึกให้นักเรียนได้ใช้ความคิดอย่างเป็นระบบ กระตุ้นจูงใจให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมซึ่งเป็นเครื่องมือให้นักเรียนแสดงความคิดออกมาโดยผ่านการเขียน

การจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสนใจเพราะสามารถนำมาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างหลากหลาย ยืดหยุ่นและเป็นระบบเพื่อตอบสนองความแตกต่างในการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน เน้นพัฒนาสมองซีกซ้าย และซีกขวาของผู้เรียนอย่างต่อเนื่องกระบวนการเรียนรู้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีอิสระในการหารูปแบบการเรียนรู้ที่เป็นของตนเอง ได้แสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนความรู้ ถ่ายทอดความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ซึ่งกันและกัน มีโอกาสในการตัดสินใจร่วมกันในการแก้ปัญหา ซึ่งเป็นการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ และถ่ายทอดออกมาเป็นงานเขียน ดังที่ สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2547 : 154) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่คำนึงถึงรูปแบบการเรียนรู้ของกลุ่มนักเรียน 4 คุณลักษณะกับพัฒนาการสมองซีกซ้ายและซีกขวาอย่างสมดุล เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้ตามแบบและความต้องการของตนเองอย่างเหมาะสมและสามารถพัฒนาตนเองอย่างเต็มตามศักยภาพ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของจิรายุ พวงพยอม (2552 : 109) ที่ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์และความฉลาดทางอารมณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ กับการจัดการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ของฟูเนอร์ พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ กับการกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ของฟูเนอร์มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ของฟูเนอร์ และความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ กับการกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ของฟูเนอร์ ไม่แตกต่างกัน

สำหรับการจัดการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ของ ฟูเนอร์ เป็นการจัดการเรียนรู้การสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์ เพื่อมุ่งให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดออกมาอย่างเต็มที่ และได้ผลการเขียนที่มีประสิทธิภาพดังที่สุทธิลักษณ์ อ่วมสถิตย์ (2549 : 21) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ของฟูเนอร์ เป็นการจัดกิจกรรมการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยมีแนวทางและลำดับขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่เป็นระบบจากง่ายไปสู่ยาก เพื่อฝึกให้นักเรียนได้มีโอกาสแสดงความคิดของตนเองออกมาอย่างอิสระ สอดคล้องกับ

ผลการวิจัยของสุวรรณมา โสตราช (2547 : 46) ที่ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ของฟูเนอร์กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ของฟูเนอร์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนวิชาภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากแนวคิดและเหตุผลดังกล่าวข้างต้นจะเห็นว่าการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ เป็นรูปแบบหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของผู้เรียนได้ดี เพราะขั้นตอนการจัดกิจกรรมสามารถส่งเสริมกระบวนการคิดในการเขียนของผู้เรียน ให้พัฒนาสมองสองซีกให้สมดุลอย่างเป็นระบบพัฒนาศักยภาพให้เจริญเติบโตเต็มขีดความสามารถเพื่อเป็นคนเก่ง คนที่มีความสุข ในส่วนของการจัดการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ของฟูเนอร์ เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมกระบวนการคิดเชิงสร้างสรรค์ ประกอบด้วย ความคล่อง ในการคิด ความคิดยืดหยุ่น และความคิดที่เป็นของตนเองโดยเฉพาะหรือความคิด ดังนั้นผู้วิจัยในฐานะเป็นครูวิชาการประจำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของโรงเรียนบ้านห้วยพระ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 จึงมีความสนใจที่จะพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักร การเรียนรู้ กับการจัดการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ของฟูเนอร์ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และนำผลการวิจัยที่ได้มาเป็นแนว ทางในการพิจารณาเลือกวิธีสอนที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพสูงสุดต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

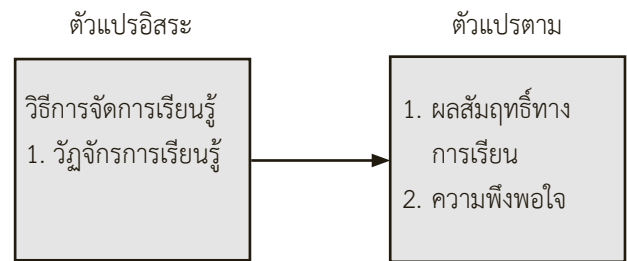
1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ กับการจัดการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ของฟูเนอร์
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ต่อการเรียนเรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ และการจัดการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ของฟูเนอร์

สมมติฐานการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ของฟูเนอร์
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ กับการจัดการจัดการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ของฟูเนอร์มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับอยู่ในระดับมากเหมือนกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดในการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ของแมคคาที (Mc Carthy) (สுகนธ์ สินธพานนท์. 2551 : 184) และการจัดการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ของฟูเนอร์ (สุทธิลักษณ์ อ่วมสถิตย์. 2549 : 21) เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพประกอบ

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 ในสังกัดกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายขยายโอกาส ท่าอุเทน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ทั้งหมด 7 โรงเรียน จำนวน 9 ห้อง รวมทั้งหมด 216 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนบ้านห้วยพระ อำเภอท่าอุเทน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 จำนวน 41 คน 2 ห้องเรียน ซึ่งเป็นกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 ใช้วิธีการสุ่มแบบง่ายได้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 จำนวน 20 คน เป็นกลุ่มทดลองที่ 1 จัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 จำนวน 21 คน เป็นกลุ่มทดลองที่ 2 ได้รับการจัดการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ของฟูเนอร์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นแบบทดสอบอัตนัยเพื่อวัดทักษะความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาและการเขียนเรื่อง จำนวน 6 ข้อ 80 คะแนน มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.45 ถึง 0.55 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.84 โดยใช้สูตรครอนบาค (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2543 : 200)

2. แบบวัดความพึงพอใจในการเรียนรู้ที่มีต่อการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ และที่เรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ของฟูเนอร์ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.36 ถึง 0.68 และ 0.34 ถึง 0.61 และมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.85 และ 0.79 ตามลำดับ โดยการหาสัมประสิทธิ์แอลฟาตามวิธีของครอนบาค (Cronbach Alpha Procedure) (บุญชม ศรีสะอาด. 2553 : 117-119)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทดสอบก่อนการทดลอง ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์พร้อมกันทั้งสองกลุ่ม

2. เก็บคะแนนระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ กับกลุ่มทดลองที่ 1 และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ของฟูเนอร์ กับกลุ่มทดลองที่ 2 เวลาในการจัดกิจกรรมกลุ่มละ 16 ชั่วโมง

3. เมื่อสิ้นสุดการเรียนรู้แผนสุดท้ายของทั้งสองกลุ่ม ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ฉบับเดียวกับการทดสอบก่อนเรียน

4. วัดความพึงพอใจของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 ด้วยแบบวัดความพึงพอใจในการเรียนรู้ที่มีต่อการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ และกลุ่มทดลองที่ 2 ด้วยแบบวัดความพึงพอใจในการเรียนรู้ที่มีต่อการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ของฟูเนอร์

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มที่เรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ และกลุ่มที่เรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ของฟูเนอร์ โดยใช้สถิติ t-test (Independent Samples)

2. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ และกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ของฟูเนอร์ โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ของฟูเนอร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนที่เรียนรู้ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ และที่เรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ของฟูเนอร์ ต่างมีความพึงพอใจต่อวิธีการสอนที่ได้รับอยู่ในระดับมาก

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มที่เรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ สูงกว่านักเรียนที่เรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ของฟูเนอร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ที่เป็นเช่นนี้ เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ เป็นวิถีจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองลักษณะการเรียนรู้ของกลุ่มผู้เรียนทั้ง 4 แบบ และการพัฒนาสมองซีกซ้ายและ ซีกขวาอย่างสมดุล ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรงในการแสวงหาความรู้ การทำงานร่วมกัน เรียนรู้ตนเรียนรู้ผู้อื่น ทำงานตามที่ตนถนัด รู้จักบูรณาการประสบการณ์เข้าด้วยกันอย่างมีความหมาย สามารถประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ตรงตามศักยภาพเพื่อเป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุข สอดคล้องกับงานวิจัยของจรรย์ พวงพยอม (2552 : 108-109) ได้ศึกษาผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์และความฉลาดทางอารมณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ กับการจัดการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ของฟูเนอร์ ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ กับกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ของฟูเนอร์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่ม ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ของฟูเนอร์

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ และที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ของฟูเนอร์ เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้ง 2 วิธี ทั้งนี้เนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนเกิดความพอใจที่ได้เรียนรู้ตาม

รูปแบบที่ตนเองถนัด ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่สมดุลและตรงตามศักยภาพของตนเอง ทำให้ได้มีโอกาสเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างมีความสุข และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ของฟุเนอร์ ทำให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนเรื่องกันอ่านกับเพื่อนก่อให้เกิดแนวคิดหลากหลายเพิ่มขึ้น นักเรียนได้เขียนเรื่องที่ตนเองสนใจอย่างอิสระ และทำให้นักเรียนรักการเขียนสอดคล้องกับผลการวิจัยของอรุณี ลายเขียน (2550 : 79) ได้เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและเจตคติ ต่อวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ผลการวิจัย พบว่านักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้เรื่องความเข้าใจในการอ่านและเจตคติ ต่อวิชาภาษาไทย ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้สูงกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติโดยรวมและรายข้อ ทุกข้ออยู่ในระดับมาก และจิริยา พวงพยอม (2552 : 108-109) ได้ศึกษาผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์และความฉลาดทางอารมณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้กับการจัดการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ของฟุเนอร์ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ทั้ง 2 วิธีอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผลการวิจัยครั้งนี้จะเห็นว่าการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ และการจัดการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ของฟุเนอร์ สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ให้สูงขึ้น ครูจึงสามารถนำไปปรับใช้กับการจัดการเรียนรู้ได้ตามความเหมาะสมของเนื้อหา ในแต่ละระดับ กับรายวิชาภาษาไทย และวิชาอื่นๆ

2. ผู้บริหาร ศึกษานิเทศก์ ควรส่งเสริมสนับสนุนให้ครูผู้สอนได้นำวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ และวิธีการจัดการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ของ ฟุเนอร์ ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ และการจัดการเรียนรู้แบบอื่นๆ ในวิชาภาษาไทยและวิชาอื่น ๆ

2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ และการจัดการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ของฟุเนอร์ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์กับนักเรียนในระดับชั้นอื่นๆ และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ

เอกสารอ้างอิง

- จิริยา พวงพยอม. (2552). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์และความฉลาดทางอารมณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของแม็คคาร์ธีย์ (4MAT) กับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของฟุเนอร์. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. พระนครศรีอยุธยา : มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- นิตยา กันทะเสน. (2548). การพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในวิชาภาษาไทย โดยใช้ภาพการ์ตูน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. เชียงราย : มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ภัทรา สุวรรณบัตร. (2551). “พัฒนาการทางสมองกับการเรียนรู้มุมมองที่สำคัญ,” วารสารวิชาการ. 11(1) : 67.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2543). เทคนิคการวัดผล การเรียนรู้. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ศิลาธิการ, กระหวง (2550). กระบวนการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อพัฒนาสมอง. กรุงเทพฯ : องค์การคำคุณุสกา.
- สุคนธ์ สินธพานนท์. (2551). นวัตกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพของเยาวชน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : เทคนิคพรินตติ้ง.
- สุทธิลักษณ์ อ่วมสถิตย์. (2549). ผลของการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์ตามแนวคิดของฟุเนอร์โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ที่มีต่อความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. กำแพงเพชร : มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- สุรีพร เอี่ยมประโคน. (2551). การพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์วิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมฝึกความคิดสร้างสรรค์. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- สุวรรณมา โสิตาราช. (2547). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สอนเขียนตามแนวของ FURNER กับการสอนเขียนปกติ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2547). 21 วิธีจัดการเรียนรู้ : เพื่อพัฒนากระบวนการคิด. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.
- อภิรักษ์ สิริรัตนจิตต์. (2549). การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยการใช้ตัวตลกหนังตะลุงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. ภูเก็ต : มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต.
- อรุณี ปลายเขียน. (2550). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและเจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. พระนครศรีอยุธยา : มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- Guilford, J.P. (1959). *Personality*. New York : McGraw-Hill.